

**Підгурський Владислав
зі своїм улюбленицем**

нак є серед них і киянин — Владислав Підгурський, студент третього курсу. Його хобі — домашній тераріум, у якому проживають близько 30 видів павуків-птахідів, сколопендра (сороконіжка), що єсть цвіркунів, два павуки-гетероподи, котрі живляться комахами, та п'ять видів екзотичних тарганів — любителів фруктів, овочів і зелені. Доповнюють «компанію» бородата агама (ящірка), п'ять жаб-дереволазів, для яких потрібно

ЯК МИ УДАВА РЯТУВАЛИ

Студенти Козелецького технікуму ветеринарної медицини Білоцерківського національного аграрного університету мають безліч захоплень — спорт, вишивання, в'язання, декоративна обробка дерева, художня самодіяльність. Проте їх усіх об'єднує обраний фах і любов до тварин. Більшість студентів — діти з сільської місцевості, од-

розводити мух-дрозофілів, та рогатка прикрашена — пойдачка мишай.

Про свій тераріум наш студент може розповісти годинами, знає латинські назви, звички та потреби кожного мешканця. Втім, серед усіх екзотичних тварин свого «царства» Влад найбільше любить імператорського удава — «Змія-Горинича», якому виповнився рік. Розповідає, що, приїжджаючи додому на вихідні, весь час носить його на собі. Удав ні до кого з Владових друзів йти на руки не бажає, реагує на запах «чужих».

Годує Влад удава один раз на тиждень — дві миші або одна миша і перепілка. Звичайно, шкода віддавати удаву «живий» корм, але така вже природа плазуна. Також до раціону удава раз на 1–2 місяці входять вітамінні добавки, згодувати які теж непросто: олійний розчин вітамінів вводиться підшкірно мишам по 0,5 мл і відразу ж «вітамінізовані» жертви йдуть у меню. Дефекація в удава буває один раз на тиждень, фекалії дуже густі, майже чорні.

Навесні Влад звернувся до мене з проханням перевірити фекалії удава на гельмінози, бо ті стали оран-

жевого неприродного кольору та рідкі. Ми зі студентами зацікавилися цим питанням і під час навчальної практики провели дослідження фекалій удава методом Фюллеборна, послідовного промивання, зрештою виявивши дуже багато яєць трематод і нематод. Вирішили провести дегельмінтизацію альбендазолом. Влад задавав альбендазол з водою за допомогою шприца. Ох і не хотілося ж удаву ковтати ліки, аж бульбашки летіли врізnobіч!

Повторну дегельмінтизацію провели через 10 днів, а через три тижні знову зробили дослідження на гельмінози. І студенти, і власник удава були дуже задоволені результатом, адже яєць гельмінтів у полі зору мікроскопа не виявили. Та й у дав помітно «повеселішав».

Під час навчальної практики з паразитології наші студенти проводили дегельмінтизацію альбендазолом тварин різних видів — коней, овець, великої рогатої худоби, курей, кролів, нутрій. Препарат ефективний і нетоксичний. Саме тому я й **не** хвилювалася, коли рекомендувала Владові дегельмінтизувати удава альбендазолом. Сподіваюся, цей матеріал зацікавить любителів екзотичних тварин. **ЗТ**

Флюгер Н.І., викладач паразитології Козелецького технікуму ветмедицини БНАУ

Дегельмінтизація обов'язкова

Питання дегельмінтизації рептилій дискутується: деякі дослідники апелюють до того факту, що у природі плазуни толерантні до паразитів, а оксиуридні інвазії сприяють травленню, проте правильність цих думок викликає сумніви. Інвазії у плазунів викликають: Oxyuridae — 32,5%, Strongylata — 22,5%, Trichocephalata — 12,5%, Spirurata — 25%, Ascaridata — 2,5%, Rhabditidae — 2,5%, Cestodes — 2,5%. Сьогодні коло антипаразитарних засобів для змій звузилося до кількох найефективніших: фенбендазол, фебантел, івермектин, празіквантел, альбендазол та їх комбінації. Дози: празіквантел (Droncit таблетки, р-н для ін'єкцій) — 5 мг/кг (0,1 мл) в усіх випадках цестодозів і 8 мг/кг (0,18 мл) при трематодозах з повтором через 14 днів; фенбендазол для боротьби з гастроінтенстинальними нематодами — 10–20 мг/кг з повторним застосуванням через 10–14 днів; івермектин (івомек 1% р-н для ін'єкцій) — 0,2 мг/кг; валбазен — 10–15 мг/кг (0,4–0,6 мл; альбендазол — 37,75 мг/кг (близько 1,2 мл/кг сусpenзії); моксідектин (Cydectin — 1% moxidectin) — 0,2 мг/кг. Перевищення доз може викликати симптоми інтоксикації — тремор, тетанія м'язів, судомні посмікування головою, як тривають кілька годин. Антгельмінтики ін'єктують убитим гризунам інтаректально або в грудну клітку.

За даними інтернет-ресурсів